

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO
10 päivänä heinäkuuta 1986 *

Asiassa 234/84,

Belgian kuningaskunta, asiamiehenään ulkoasiainministerin puolesta toimiva ulkoasiain-, ulkomaankauppa- ja kehitysyhteistyöministeriön johtaja R. Hoebaer, avustajanaan asianajaja J. F. Bellis, Bryssel, prosessiosoite Luxemburgissa Belgian suurlähetystö, 4 rue des Girondins, Résidence Champagne,

kantajana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään komission oikeudellinen neuvonantaja A. Abate, avustajanaan J. Delmoly, prosessiosoite Luxemburgissa c/o komission oikeudellisen yksikön virkamies G. Kremlis, bâtiment Jean Monnet, Kirchberg,

vastaajana,

jossa vaaditaan Belgian hallituksen tuesta elintarviketeollisuuslaitteita valmistavalle Tournaisissa sijaitsevalle yritykselle 17 päivänä huhtikuuta 1984 tehdyn komission päätöksen 84/496/ETY (EYVL L 276, s. 34) kumoamista,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN,

toimien kokoonpanossa: presidentti A. J. Mackenzie Stuart, jaostojen puheenjohtajat U. Everling, K. Bahlmann ja R. Joliet sekä tuomarit G. Bosco, O. Due, Y. Galmot, C. Kakouris, T. F. O'Higgins ja F. Schockweiler,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

julkisasiamies: C. O. Lenz,
kirjaaja: hallintovirkamies D. Louterman,

kuultuaan julkisasiamiehen 16.4.1986 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

- 1 ETY:n perustamissopimuksen 173 artiklan ensimmäisen kohdan nojalla nostamallaan kanteella, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 18.9.1984, Belgian kuningaskunta on vaatinut 17.4.1984 tehdyn komission päätöksen 84/496 (EYVL L 276, s. 34) kumoamista siltä osin kuin siinä esitetään, että *Société régionale d'investissement de Wallonien* (jäljempänä SRIW), joka on alueellisia tarkoituspäriä toteuttava julkinen holding-yhtiö, suorittama 145 miljoonan Belgian frangin (BEF) suuruinen pääomasijoitus erityisesti elintarviketeollisuuden laitteita, varsinkin oluenvarasointisäiliöitä valmistavaan Tournaisissa sijaitsevaan yritykseen on perustamissopimuksen 92 artiklassa tarkoitettu yhteismarkkinoille soveltumaton tuki, joka näin ollen on poistettava.
- 2 Päätöksensä johdanto-osassa komissio on perustellut päätöstään muun muassa yrityksen taloudellisella tilanteella, joka sen mukaan oli sellainen este, jonka huomioon ottaen ei ollut todennäköistä, että yritys olisi voinut saada henkiin jäämisekseen tarvittavan summan yksityisiltä pääomamarkkinoilta. Yrityksen bruttovoitto vuodesta 1977 lähtien ei ollut riittävä käyttömaisuuden kuoletuksiin; sen keskimääräiset tappiot kyseisenä ajanjaksona olivat noin 5 prosenttia liikevaihdosta; vuodesta 1979 lähtien kassavirta oli sen mukaan negatiivinen. Lisäksi Belgian valtio oli suorittanut 40 miljoonan Belgian frangin suuruisen pääomasijoituksen jo huhtikuussa 1979 ja suostunut 45 miljoonan Belgian frangin suuruiseen pankkilainan takaaajaksi toukokuussa 1979 sekä myöntänyt 7 prosentin korkotuen 34 miljoonan Belgian frangin lainalle; toukokuussa 1980 se oli uudestaan suostunut 75 miljoonan Belgian frangin lainan takaaajaksi ja elokuussa 1980 tehnyt 150 miljoonan Belgian frangin pääomasijoituksen.

- 3 Johdanto-osassa esitetään muun muassa, että yritys vei tuotannostaan noin 40 prosenttia muihin jäsenvaltioihin ja että Belgian hallituksen myöntämä tuki vaikutti yrityksen taloudellista rasiusta keventävästi ja antoi siten sille etua kilpaileviin yrityksiin nähden. Näissä olosuhteissa tuki vaikuttaa komission mukaan jäsenvaltioiden väliseen kauppaan tai vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla, koska sillä suositetaan kyseistä yritystä ja erityisesti elintarviketeollisuuden laitteiden valmistusta.
- 4 Komissio on todennut johdanto-osassa myös, että kyseisten laitteiden valmistamisen alalla oli selvää ylikapasiteettia ja että alan kehityksen perusteella oli pääteltävissä, että tuotantokapasiteetin ylläpitäminen valtiontuen turvin oli vastoin yhteistä etua, myös siinä tapauksessa, että tuen myöntäminen liittyi uudelleenjärjestelyhankkeeseen. Komissio on osoittanut, että kahden jäsenvaltion hallitukset ja kaksi alan ammattijärjestöä olivat ilmoittaneet olevansa komission tavoin huolestuneita Belgian tuesta. Lopuksi johdannossa todetaan, ettei Belgian hallitus ole voinut esittää eikä komissio havaita mitään perustetta, jolla voitaisiin osoittaa tuen täyttävän jonkin perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdassa esitetyn poikkeuksen soveltamiseksi vaaditut edellytykset.
- 5 Oikeudenkäyntiasiakirjoista ja erityisesti Belgian hallituksen yhteisöjen tuomioistuimen pyynnöstä esittämistä tiedoista käy ilmi, että asianomainen yritys on entinen perheyritys, jolla on ollut vaikeuksia vuodesta 1974 lähtien ja jonka tappio vuoden 1978 lopussa oli 95 miljoonaa Belgian frangia, kun taas yhtiön osakepääoma oli ainoastaan 4 miljoonaa Belgian frangia. Kun yrityksen yleensä käyttämä pankki kieltäytyi avustamasta sitä enempää, se vetosi julkiseen valtaan, joka antoi sille 75 miljoonan Belgian frangin takauksen ja sittemmin huhtikuussa 1979 toi sille uutta pääomaa merkitsemällä lisää osakkeita, kunnes sen omistuksessa oli 70 prosenttia yhtiön osakkeista. Näistä toimenpiteistä huolimatta alijäämää kertyi 180 miljoonaa Belgian frangia, kun elokuussa 1980 yhtiön pääoma – jopa kiinteän omaisuuden uudelleenostamisen ja rahastojen käyttämisen jälkeen – oli kulutettu loppuun. Julkisen vallan suorittaman uuden 150 miljoonan Belgian frangin suuruisen pääomasijoituksen seurauksena julkisesta vallasta, jota SRIW nyt edustaa, tuli yhtiön ainoa osakas.
- 6 Pääoman toisen uudelleenjärjestelyn yhteydessä hyväksyttiin uudelleenjärjestelyä koskeva suunnitelma, jonka tavoitteita ei kuitenkaan saavutettu, koska liiketappio oli 20 miljoonaa Belgian frangia vuonna 1980, 33 miljoonaa Belgian frangia vuonna 1981 ja 91 miljoonaa Belgian frangia vuonna 1982.

Kiistanalaisen pääomasijoituksen yhteydessä valmisteltiin uudelleenjärjestelyä koskeva suunnitelma, jonka tarkoituksena oli tuotantokustannusten laskeminen muun muassa vähentämällä työntekijöiden määrää 400:sta noin 225:een ja lisäämällä yrityksen markkinaosuutta erityisesti kehittämällä uusia tuotteita ja lisäämällä vientiä yhteisön ulkopuolelle. Koska kyseisen suunnitelman taloudellisia tavoitteita ei saavutettu, yritys teki konkurssin vuoden 1986 alussa.

- 7 Yhteisöjen tuomioistuimen pyynnöstä Belgian hallitus antoi tietoja yrityksen liikevaihdosta ja liikevaihdon maantieteellisestä jakautumisesta. Niistä käy ilmi, että vuoden 1979 ja 1982 välisenä aikana liikevaihto vaihteli 305 miljoonan (vuonna 1982) ja 562 miljoonan Belgian frangin (vuonna 1980) välillä ja että 42–54 prosenttia näistä summista koostui muihin jäsenvaltioihin suuntautuneesta viennistä, kun taas kolmansiin maihin suuntautuneen viennin osuus vaihteli 21 ja 40 prosentin välillä.
- 8 Kumoamisvaatimuksensa tueksi Belgian hallitus esittää pääasiallisesti kolme kanneperustetta:
- a) perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdan virheellinen soveltaminen, koska riidanalainen pääomasijoitus ei ole kyseisessä määräyksessä tarkoitettu tuki,
 - b) perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdan virheellinen soveltaminen ja riittämättömät perustelut, koska komission päätöksessä ei esitetä, millä tavoin kyseinen pääomasijoitus vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan ja vääristää kilpailua,
 - c) puolustautumisoikeuksien loukkaaminen, koska komissio ei ilmoittanut Belgian hallitukselle hallinnolliseen menettelyyn osallistuneiden jäsenvaltioiden ja ammattijärjestöjen esittämistä kanteluista.
- a) **Riidanalainen pääomasijoitus**
- 9 Belgian hallitus esittää, että kieltämällä Belgian julkista valtaa kasvattamasta yrityksen pääomaa komissio kohtelee sitä syrjivällä tavalla yksityisiin osakkeenomistajiin nähden. Belgian hallituksen mukaan on tavanomaista ja laillista, että osakkeenomistaja tukee ylimääräisillä pääomasijoituksilla yritystä, jossa sillä on määräysvalta ja jolla on tilapäisiä taloudellisia vaikeuk-

sia, ja näin erityisesti, jos kyseinen pääomasijoitus on osa sellaista uudelleenjärjestelyä koskevaa suunnitelmaa, jonka tarkoituksena on, kuten käsiteltävänä olevassa asiassa, yrityksen toiminnan uudelleen suuntaaminen muille aloille sekä yhteisön ulkopuolelle suuntautuvan viennin kehittäminen.

- 10 Komission mukaan ei ole estettä sille, että julkinen valta ollessaan osakkeenomistajana yrityksessä voi tukea sitä. Tukiessaan yritystä sen on kuitenkin noudatettava kilpailusääntöjä, kuten perustamissopimuksen 90 artiklan 1 kohdasta käy selvästi ilmi.
- 11 Komissio esittää, että ennen kiistanalaisen pääomasijoituksen tekemistä Belgian hallitus ei toimittanut komissiolle mitään tietoja sen toistuvista pyynnöistä huolimatta. Vaikka on totta, että myöhemmin Belgian hallitus ilmoitti komissiolle kyseisen pääomasijoituksen olevan osa sellaista uudelleenjärjestelyä koskevaa suunnitelmaa, jonka tavoitteet on esitetty edellä, kyseistä suunnitelmaa ei missään vaiheessa ilmoitettu komissiolle 93 artiklasa määrätyn menettelyn mukaisesti. Komissio sai tiedon suunnitelman sisällöstä vasta juuri ennen suullista käsittelyä, kun Belgian hallitus toimitti sen yhteisöjen tuomioistuimen pyynnöstä. Kyseinen suunnitelma ei komission mukaan sitäpaitsi lisännyt lainkaan yrityksen elinkelpoisuutta.
- 12 Koska komissiolle ei ollut muita tietolähteitä, se käytti päätöksensä perusteina yrityksen taloudellisia tuloksia, jotka olivat jo pitkään olleet negatiivisia huolimatta aikaisemmista pääomasijoituksista, sekä SRIW:n vuotuisia selonteokoja, joissa kuvattiin yrityksen vaikeuksia. Ottaen huomioon kyseisen yrityksen tulokset sekä sen kehityshistorian tammikuussa 1986 tehtyyn konkurssiin asti, sen olemassaolo ei komission mukaan olisi voinut jatkua ilman julkisen vallan pääomasijoituksia. Komissio katsoo siis olleensa oikeassa todetessaan, että kyseinen pääomasijoitus oli valtion yritykselle myöntämä tervehdyttämistuki, koska yritys ei olisi voinut kyseisissä olosuhteissa saada yksityisiltä pääomamarkkinoilta tai yksityiseltä osakkeenomistajalta minkäänlaista pääomaa.
- 13 On syytä muistuttaa, että 92 artiklan 1 kohdan mukaan perustamissopimuksen kyseistä alaa koskevissa määräyksissä valtiontuella tarkoitetaan valtion myöntämää tukea tai valtion varoista ”muodossa tai toisessa” myönnettyä tukea. Tästä seuraa – kuten yhteisöjen tuomioistuin on todennut asiassa 323/82, SA Intermills vastaan komissio, 14.11.1984 antamassaan tuomiossa (Kok. 1984, s. 3809) – ettei voida tehdä eroa sen mukaan, myönnetäänkö tuki lainan vai pääomasijoituksen muodossa. Kummassakin edellä mainitussa muodossa myönnetty tuki kuuluu perustamissopimuksen 92 artiklan sisältä-

män kiellon soveltamisalaan, jos kyseisessä määräyksessä esitetyt edellytykset täyttyvät.

- 14 Sen selvittämiseksi, onko tällainen toimenpide katsottava valtiontueksi, on asianmukaista käyttää komission päätöksessä esitettyä arviointiperustetta – jota Belgian hallitukseen ei ole kiistänyt – joka perustuu yrityksen mahdollisuuksiin saada kyseiset rahamäärät yksityisiltä pääomamarkkinoilta. Jos yhtiön pääoma on julkisen vallan omistuksessa, on erityisesti syytä arvioida, olisiko ennustettavissa olevien kannattavuusnäkökymien perusteella toimiva yksityinen osakkeenomistaja – jos ei oteta huomioon yhteiskunnallisia, aluepolitiikkaan liittyviä sekä alakohtaisia tekijöitä – tehnyt samanlaisissa olosuhteissa kyseisen kaltaisen pääomasijoituksen.
- 15 Kuten Belgian hallitus on huomauttanut, yksityinen osakkeenomistaja voi järkevästi tukea vaikeuksissa olevaa yritystä sen olemassaolon turvaamiseen tarvittavilla pääomasijoituksilla, jos yritys voi mahdollisesti tarvittavan rakenneuudistuksen jälkeen tulla uudelleen kannattavaksi. Käsiteltävänä olevassa asiassa on kuitenkin kysymys yrityksestä, joka kyseisten pääomansiirtojen ajankohtana oli jo useiden vuosien ajan tehnyt liikevaihtoon verrattuna huomattavan suuria tappioita ja jonka olemassaolon turvaamiseksi oli jo vaadittu useita julkisen vallan suorittamia toimia täydellisesti kulutetun pääoman uudelleen luomiseksi ja jonka tuotteet markkinoitiin markkinoille, joilla oli ylikapasiteettia.
- 16 Siltä osin kuin Belgian hallitus esittää, että pääomasijoitus liittyi yrityksen uudelleenjärjestelyä koskevaan suunnitelmaan, on korostettava, että riidanalaisen päätöksen lainmukaisuutta on arvioitava niiden tietojen perusteella, jotka komissiolla oli käytettävissään päätöksen tekemisen ajankohtana. Vaikka Belgian viranomaiset mainitsivat lyhyesti uudelleenjärjestelyä koskevasta suunnitelmasta komission kanssa käymänsä kirjeenvaihdon yhteydessä, ne eivät missään vaiheessa antaneet komissiolle tietoja kyseisen suunnitelman sisällöstä perustamissopimuksen 93 artiklassa määrätyn menettelyn aikana.
- 17 Edellä olevasta seuraa, että – ottaen huomioon ne tiedot, jotka olivat komission käytettävissä kyseisenä ajankohtana – komissio oli oikeassa arvioidessaan epätodennäköiseksi sen, että yritys voisi saada olemassaolonsa turvaamiseksi tarvittavat summat yksityisiltä pääomamarkkinoilta ja katsoessaan SRIW:n suorittaman ylimääräisen pääomasijoituksen valtiontueksi.
- 18 Belgian hallituksen esittämä ensimmäinen peruste on siis hylättävä.

b) Päätöksen perustelut ja tuen vaikutukset

- 19 Belgian hallitus esittää, että kanteen kohteena oleva päätös on tyypillinen esimerkki päätöksestä, joka ei sisällä mitään sellaista, mistä voisi päätellä, että kyseinen pääomasijoitus voi vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan tai että se vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua. Komissio ei ole eritellyt kyseisen alan markkinoita eikä kyseisten tuotteiden kauppaa eikä ole ottanut huomioon yrityksen vientiä kolmansiin maihin eikä yrityksen pientä kokoa. Komissio ei myöskään ole ottanut huomioon sitä, että pääomasijoituksesta päätettiin yrityksen uudelleenjärjestelyä koskevaan suunnitelmaan liittyvien syiden vuoksi; suunnitelman tarkoituksena oli yrityksen tuotantokapasiteetin mukauttaminen uusille markkinoille ja kapasiteetin supistaminen sen perinteisellä – elintarviketeollisuuden laitteiden – alalla. Belgian hallitus esittää, että näissä olosuhteissa tuen vaikutus kilpailuun yhteisössä voi olla ainoastaan hyvin vähäinen. Tässä perustelussa kiistetään siis toisaalta kanteen kohteena olevan päätöksen perustelut ja toisaalta komission arviointi tuen vaikutuksista.
- 20 Komissio viittaa perustamissopimuksen 5 artiklaan ja muistuttaa jäsenvaltioiden ja komission välisestä molemminpuolisesta yhteistyövelvollisuudesta; komissio korostaa, että päätös on – kun otetaan huomioon Belgian hallituksen sille esittämien tietojen puutteellisuus – perusteltu parhaalla mahdollisella tavalla. Komissio kiistää sen, että tukien osalta olisi olemassa jonkinlainen de minimis -periaate, ja väittää, ettei yrityksen vientiä kolmansiin maihin pidä ottaa huomioon. Komission mukaan ratkaiseva tekijä on se, että yrityksen tuotanto on suuntautunut markkinoille, joilla on jo ylikapasiteettia, mikä saa myös muut yhteisön yritykset suuntautumaan kolmansiin maihin.
- 21 Perusteluvollisuuden osalta on muistutettava, että yhteisöjen tuomioistuinten vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan päätöksen kohteena olevalle oikeussubjektille epäedullinen päätös on perusteltava niin, että yhteisöjen tuomioistuin voi valvoa päätöksen laillisuutta ja että asianomainen saa tarvittavat tiedot arvioidakseen, onko päätös asianmukainen.
- 22 Huolimatta perustelujen suppeudesta – joka johtuu osittain Belgian hallituksen yhteistyön puutteesta – niiden nojalla on mahdollista todeta, että komissio perusteli toteamuksensa näiden kahden edellytyksen täyttymisestä sillä, että kyseinen yritys vei noin 40 prosenttia tuotannostaan muihin jäsenvaltioihin, tuotannon ylikapasiteetilla kyseisillä markkinoilla sekä sillä, että tällaisessa tilanteessa yritykselle myönnettyt tuet vaikuttavat sen taloudellista räsitystä

keventävästi kilpaileviin yrityksiin nähden. Koska komissio ei ole saanut vastakkaisia tietoja, nämä toteamukset sallivat sen tosiasiallisesti todeta, että tuki vaikutti jäsenvaltioiden väliseen kauppaan ja vääristi tai uhkasi vääristää kilpailua perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla.

- 23 Komission suorittaman arvioinnin osalta on lisättävä, että Belgian hallituksen yhteisöjen tuomioistuimessa käydyin menettelyn aikana toimittamat tiedot osoittavat, ettei se, että oli kysymys pienestä yrityksestä, joka yritti suunnata tuotantoaan uusille markkinoille ja vientiään kolmansiin maihin, kumoa kyseistä johtopäätöstä.
- 24 Tämä peruste on siis kokonaan hylättävä.

c) Puolustautumisoikeudet

- 25 Belgian hallitus väittää, ettei komissio ilmoittanut sille, keitä olivat ne osapuolet, jotka kanteen kohteena olevan päätöksen mukaan olivat kannelleet komissiolle, eikä komissio myöskään antanut tietoa näiden sille esittämien kantelujen sisällöstä, minkä vuoksi se ei kertomansa mukaan voinut valmistella puolustustaan tehokkaasti. Komissio rikkoi toiminnallaan perustamissopimuksen 173 artiklan mukaisia olennaisia menettelymääräyksiä. Belgian hallitus kiistää sen, että velvollisuus olla julkaisematta asianomaisia yrityksiä erityisesti koskevia tietoja edellyttäisi hallinnollisen menettelyn koko sisällön salassapitoa. Sen mukaan on paradoksaalista, että jäsenvaltio, jota perustamissopimuksen 93 artiklan nojalla toteutettava menettely koskee, saa vähemmän tietoja kuin kolmas maa, joka on 23.7.1984 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2176/84 (EYVL L 201, s. 1) mukaisen tuenvastaisen menettelyn kohteena.
- 26 Komissio korostaa, ettei ole olemassa sellaista valtioneuvoston yhteydessä sovellettavaa kontradiktoria menettelyä, joka olisi verrattavissa siihen menettelyyn, jota sovelletaan yrityksiin kilpailusääntöjen osalta ja kolmansiin maihin polkumyynnin ja tukien yhteydessä. Tukia koskevan menettelyn yhteydessä annetun tiedonannon tarkoitus on komission mukaan ainoastaan sen mahdollistaminen, että komissio saa kaikki ne tiedot, jotka ovat tarpeen sen arvioimiseksi, onko tuki yhteismarkkinoille soveltuva. Kyseisellä jäsenvaltiolla ei komission mukaan ole mitään suosituimmuusasemaa 93 artiklan 3 kohdan mukaisesti aloitetun menettelyn yhteydessä.

- 27 Tässä yhteydessä on korostettava, kuten käy ilmi erityisesti yhteisöjen tuomioistuimen asiassa 85/76, Hoffmann-La Roche vastaan komissio, 13.2.1979 antamasta tuomiosta (Kok. 1979, s. 461), että puolustautumisoi-keuksien kunnioittaminen kaikissa sellaisissa menettelyissä, jotka on saatettu vireille tiettyä henkilöä vastaan ja joiden päätteeksi voidaan tehdä tälle henkilölle vastainen päätös, on yhteisön oikeuden peruseräite, jota on noudatettava myös kyseistä menettelyä koskevan nimenomaisen sääntelyn puuttuessa. Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaisesti henkilölle, jota vastaan komissio on aloittanut hallinnollisen menettelyn, on kyseisen menettelyn aikana varattava tilaisuus esittää asianmukaisesti näkemyksensä esille tuotujen tosiseikkojen ja olosuhteiden paikkansapitävyydestä ja merkityksestä sekä niistä asiakirjoista, joita komissio on käyttänyt yhteisön oikeuden loukkaamis- ta koskevia väitteitään perustellessaan.
- 28 Toteamalla päätöksessään, että kahden jäsenvaltion hallitukset sekä kyseiset alan ammattijärjestöt olivat komission kanssa yhtä mieltä Belgian tuesta, komissio on todellakin antanut sen vaikutelman, että se on käyttänyt mainittu- ja asiakirjoja vahvistaessaan, että kyseinen tuki oli yhteismarkkinoille soveltumaton ja että se oli tämän vuoksi poistettava.
- 29 Tässä yhteydessä komissio ei voi vedota siihen, että mainituissa asiakirjoissa on liikesalaisuuden piiriin kuuluvia tietoja. Siltä osin kuin jäsenvaltio ei ole voinut esittää näkemyksiään mainituista tiedoista, komissio ei voi käyttää niitä kyseistä jäsenvaltiota vastaan tekemässään päätöksessä.
- 30 Edellä olevista yhteisöjen tuomioistuimen esittämistä Belgian hallituksen toista kanneperustetta koskevista toteamuksista käy kuitenkin ilmi, että kanteen kohteena olevan päätöksen perusteluissa – joista Belgian hallitus sai täydelliset tiedot ja joita koskevien näkemysten esittämiseen sillä oli asianmu- kainen tilaisuus – esitetyt objektiiviset tiedot riittävät päätöksen tueksi. Tästä seuraa, että vaikka komission kolmansilta osapuolilta menettelyn kuluessa saamat huomautukset puuttuivat päätöksestä, sen sisältö ei olisi voinut olla toisenlainen. Näissä olosuhteissa se, että komissio mainitsi kyseiset huomau- tukset päätöksessään ilman, että se antoi kyseiselle jäsenvaltiolle tilaisuutta esittää niistä näkemyksiään, ei riitä perusteluksi sille, että päätös olisi kumottava.
- 31 Kanne on siis hylättävä kaikilta osin.

Oikeudenkäyntikulut

- 32 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaisesti asianosainen, joka häviää asian, on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut. Koska kantaja on hävinnyt asian, se velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN

on antanut seuraavan tuomiolauseلمان:

- 1) **Kanne hylätään.**
- 2) **Belgian kuningaskunta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**

Mackenzie Stuart	Koopmans	Everling	Bahlmann	Joliet	
Bosco	Due	Galmot	Kakouris	O'Higgins	Schockweiler

Julistettiin Luxemburgissa 10 päivänä heinäkuuta 1986.

P. Heim
kirjaaja

A. J. Mackenzie Stuart
presidentti